

Egen min Mary!

Säkta skall du hafva min älskling för
 ditt bref adresserat till Kuztreni, vi
 besvegras efter alla bref och tidningar
 härifrån hit. Här äro vi på obestämd tid,
 3, 5 eller 7 dagar. Jag är sedan 3^e dagar
 här på bivak, som genast hit med
 kompaniet och har redan för gånge
 varit i staden. I dag flyttade alla mina
 officerare äfven ut, och nu bo vi alla i
 ett tält. Det är 12 alnar långt och
 8 alnar bredt, men har former af ett spelt-
 sikt tak, och Ekklug är den enda som
 i midten kan stå ut. Våra sängar stå
 två och två i bredt, de äro återstär utv. 5
 alnar närmast dörren, der vi hafva
 en bord med bänkar, der är vår matsal,
 mottagningsrum, och tillika sofställe
 för betjenterna. Alexej tillräde i dag
 för första gången middag, endast köte-

soppa, oafsed litet mycket greyn och
afredning, var den god. Gubben är omist-
lig, hela dagen svarar han omkring som
en kotte, räknar och pochar om folkerna,
och hela tiden går meannan på honom.

Vi hafva gifvit honom benamnet, "Kaff-
quara". Måna officerarne äro så starka
så gubben är helt olycklig. Det är äfven
småligt för honom att komma med dem alla,
hvar för sig bestämde sig bestjente
i sin kompaniet, så att gubben endast
passar upp mig och tillika är kock..

Kallt är här fördomt om nätterna, till
all lycka har det endast en natt regnat,
men du kom det duktigt, lättnad skak-
likväl bra, men på morgonen, kom det
många häfliga vindstötter, det brakade
många gånger i tältstängerna, och med
ens brusta de alla tre, och under tuktan
begravdes formligen under tältet. The-
glasst jag hade i handen, tappade jag
i min tobaksask, skellanen stöpte
i socker skålen, men en ord en fall

konstig förstördes. När jag sprang utaför
tältet och försökte hälsa emot, samt
beskärnade sig öfver att folket ej hjälpte,
men de voro alla i samma nöd, huru låge
deras tält än äro. Folket i trakter
sode så de ej minnes ett födant önder.
Eftersom en par timmar lysta solen åter och
hela läkaget var utbrut till torkning.
Samma dag, i går var kataljans högtid,
hålls gudstjänst här, folket fick en
sup af fransk bröd. Officerarne äto
middag i en brödgård i staden med
musik, men det var just ej roligt.

Folket håller sig temmeligen friska,
jag har väl några mindre sjukar, några
i oordning etc, men ingen på lasarettet.
Tre gånger om dagen håller jag exercis,
och försöker förklara för dem huru det
går till i krig, men nog äro de många
bönderna bra besvärliga.

I det hela kan det vara bra att stå
här en tid, för att komma nära dem blott
mera, men föranligt är det tillika

att ligga stilla så nära krigsfledningsplatsen.
Tidningarna se vi ej andra än en ifrån Odessa
och den är mera mager. Telegrammer
ifrån kriget finnas dock, och det tycks
det gå till både vid Pleona och Schepka.
Men här är allt annat än het, alla sårva
rundt omkring mig, och jag fryser fast
jag har påklätt på mig. Kommer jag
väl i sängen i min nödrock, så blir det
väl bättre, därför god natt min egen
älskade hustru, häls dig vid friskostmat,
och glöm ej att det tiotusender stupat, kan
jag gå fri, och bli jag blant deras antal,
så hoppas jag du ej skall behöva fram-
mas för mig. Kysst alla våra små, och
läs dem att ej glömmas sin far. Helst hjärt-
ligt tilläta oss, och skrif någongång till
Snokila och Kosnas. Tänna vi gå härifrån
skrifver jag ännu engång, beqvist H. d.
Numrera du afven dina, så vet man om
något förkommit. Adieu älskling! Måga
Måga kysser från din
Cuzina.